

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 722/2013-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť N. J. H., B., a M. N., Ukrajina, zastúpených obchodnou spoločnosťou R. s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. B. R., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom orgánov činných v trestnom konaní vo veci vedenej pod ČVS: UHCP-78/NJ-S-2011, postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp. zn. I ko-V-319/2013 BB, ako aj postupom bližšie neurčeného súdu a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť N. J. H. a M. N. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. októbra 2013 doručená sťažnosť N. J. H., B. (ďalej aj „sťažovateľka“), a M. N., Ukrajina (ďalej aj „sťažovateľ“, spolu len „sťažovatelia“), zastúpených obchodnou spoločnosťou R. s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. B. R., vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom orgánov činných v trestnom konaní (ďalej aj „vyšetrovateľ“) vo veci vedenej pod ČVS: UHCP-78/NJ-S-2011, postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. I ko-V-319/2013 BB, ako aj postupom bližšie neurčeného súdu (ďalej len „súd“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je konateľkou obchodnej spoločnosti M. s. r. o., B. a sťažovateľ je spoločníkom uvedenej obchodnej spoločnosti.

Do prenajatých priestorov obchodnej spoločnosti M. s. r. o. 11. októbra 2013 v čase približne o 09.00 h vošli štyria príslušníci Policajného zboru a jedna nezúčastnená osoba, ktorí sa sťažovateľke preukázali príslušnými preukazmi a následne jej oznámili, že vykonávajú vyšetrovanie nejakých firiem, ktorým robí účtovníctvo, a majú príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov a príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov. Sťažovateľke uvedené príkazy predložili, ktorá po ich prečítaní súhlasila, že bude s nimi spolupracovať a na ich žiadosť im ukázala, ktoré priestory má obchodná spoločnosť M. s. r. o. v prenájme.

Prehliadka obchodnej spoločnosti M&S profesional consulting s. r. o. bola vykonaná na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, oddelenia operatívnej činnosti a vyšetrovania Stred č. p.: PPZ-HCP-V-168/2013-BPNM3 zo 7. októbra 2013 (ďalej len „príkaz zo 7. októbra 2013“), z ktorého vyplýva, že podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku bola nariadená prehliadka iných priestorov a pozemkov u osoby: obchodnej spoločnosti M. s. r. o., ktorá je užívateľom iných priestorov – nebytového priestoru... v katastrálnom území P., zapísaný na liste vlastníctva č. 2422 Katastrálneho úradu B. vo vlastníctve obchodnej spoločnosti A., s. r. o., B. Uvedená prehliadka bola nariadená pre dôvodné podozrenie, že sa tu nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie, a to účtovníctvo, obchodná agenda alebo akékoľvek iné dokumenty týkajúce sa obchodných spoločností: D., s. r. o.; S. s. r. o.; S., s. r. o.; D., s. r. o.; S., s. r. o.; T., s. r. o.; N., spol. s r. o.; P. s. r. o.; K. spol. s r. o.; D., s. r. o.; M., s. r. o.; R., s. r. o.; B. s.

r. o.; alebo aj iných podnikateľských subjektov, u ktorých je dôvodné podozrenie, že majú súvis s vyšetrovanou trestnou činnosťou, ďalej rôzne listiny, výpočtová technika, pamäťové úložiská, firemné pečiatky a iné veci súvisiace s podnikateľskou činnosťou uvedených spoločností, obchodná a účtovná evidencia všetkých živnostníkov občanov Ukrajiny, ktorej zabezpečenie spracovávanie a vedenie požadovali predstavitelia menovaných spoločností alebo osoby Y. N., V. M., S. M., D. K., V. S., Z. C., P. K. alebo Š. N.

Sťažovatelia namietali zákonnosť príkazu zo 7. októbra 2013, ktorý bol vydaný na základe súhlasu prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) JUDr. K. B, sp. zn. I ko-v-319/2013 BB z 8. októbra 2013.

Príkaz zo 7. októbra 2013 obsahuje v rozpore s platnou právnou úpravou *«abstraktnú, resp. úskočnú formuláciu v nasledovnom znení: „... alebo aj iných podnikateľských subjektov u ktorých je dôvodné podozrenie...»*, ktorej cieľom bolo, aby orgány činné v trestnom konaní mohli vykonať prehliadku aj po dobrovoľnom vydaní v ňom označených vecí sťažovateľkou.

Podľa sťažovateľov bol aj postup policajtov realizujúcich príkaz zo 7. októbra 2013 nezákonný, pretože pri výkone prehliadky vstúpili aj do priestorov obchodných spoločností M. s. r. o. a A. s. r. o. napriek tomu, že boli sťažovateľkou na túto skutočnosť upozornení. Z uvedeného vyplýva, že policajti bez zákonného zmocnenia v rozpore s príkazom zo 7. októbra 2013 vstúpili do priestorov obchodných spoločností A. s. r. o. a M. s. r. o., ktoré vizuálne skontrolovali.

Sťažovateľka dobrovoľne vydala, resp. predložila všetky doklady spoločností uvedených v príkaze zo 7. októbra 2013, tie boli následne policajtmi rozdelené a očíslované, vložené do vriec, ktoré boli označené a zapísané do zápisnice. Sťažovateľka vydala všetky požadované doklady a následne jej policajti na základe jej dopytu oznámili, že ešte musí byť vykonaná prehliadka priestoru. Policajti následne skontrolovali všetky skrine, poličky, trezor a prezreli aj zakladače spoločností, ktorým sťažovateľka robí účtovníctvo, avšak neboli uvedené v príkaze zo 7. októbra 2013 (C. s. r. o., spoločník Mgr. Ľ. S., K. s. r. o.,

spoločník M. K., G. s. r. o., spoločníkmi sú E. G. a A. G., i., s. r. o., spoločníkmi sú A. B. a A. L., A. s. r. o., spoločníkom je I. A., I. s. r. o., spoločníkmi sú L. I. a Y. D., S. s. r. o., spoločníkom je V. S., C. s. r. o., spoločníkom je G. A., V. s. r. o., spoločníkom je K. D. a konateľom je S. D., T. s. r. o., spoločníkom je V. A. a konateľom je O. P., A. s. r. o., spoločníkom je O. A., X. s. r. o., spoločníkom je T. C. a konateľom je Y. I., V. s. r. o., konateľom a spoločníkom je S. G., a konateľmi sú S. G. a A. G., N. s. r. o., konateľom a spoločníkom je A. O., S. s. r. o., konateľom a spoločníkom je S. F. a konateľom je L. A., S. s. r. o., konateľom a spoločníkom je V. S., V. D., živnostník, N. K., živnostník, T. L. živnostník, D. K. živnostník, S. Y., živnostník.

Policajti ďalej skontrolovali aj zásuvky pracovného stola sťažovateľky, z ktorých zobrali pečiatky spoločností uvedených v príkaze zo 7. marca 2013, ktoré zapísali medzi vydané veci do zápisnice, z ktorej taktiež vyplýva, že uvedená prehliadka sa začala o 9.15 h a bola skončená o 12.00 h. Podľa sťažovateľov k vykonaniu uvedenej prehliadky v súlade s § 104 ods. 1 Trestného poriadku vôbec nemalo dôjsť, pretože sťažovateľka dobrovoľne vydala všetky veci označené v príkaze zo 7. marca 2013, ktoré boli dôležité pre trestné konanie.

Prokurátor krajskej prokuratúry príkazom na uchovanie a vydanie počítačových údajov č. k. Kv 2/12-148 z 9. októbra 2013 (ďalej len „príkaz z 9. októbra 2013“) prikázal obchodnej spoločnosti M. s. r. o. umožniť vyhotovenie a ponechanie si kópie počítačových (vrátane prevádzkových) údajov a vydať na účely trestného konania počítačové údaje uložené v počítači alebo na pamäťovom nosiči počítačových údajov (pamäťových úložiskách) v rozsahu, v akom to je uvedené v príkaze.

Sťažovatelia považujú aj príkaz z 9. októbra 2013 za nezákonný, a to v podstate z obdobných dôvodov uvedených v súvislosti s príkazom zo 7. marca 2013 t. j. preto, že obsahuje abstraktnú, úskočnú, teda nezákonnú formuláciu v tomto znení: „*alebo aj iných podnikateľských subjektov u ktorých je dôvodné podozrenie...*“, ktorou sa umožnilo policajtom vyhotoviť a ponechať si kópie počítačových (vrátane prevádzkových) údajov a údajov uložených v počítači alebo na pamäťovom nosiči počítačových údajov

(pamäťových úložiskách) aj iných spoločností, ktorým síce vedie a spracováva účtovníctvo sťažovateľka, avšak v príkaze z 9. októbra 2013 neboli nijako označené. Po dokončení sťahovania údajov z počítača policajti vykonávajúci prehliadku a mechanickú realizáciu vydania počítačových údajov z priestoru spoločnosti odišli.

Sťažovatelia nie sú subjektmi trestného konania a nemajú ani procesné postavenie svedka, preto nemajú možnosť podať opravný prostriedok proti príkazu zo 7. októbra 2013 a príkazu z 9. októbra 2013.

V ďalšej argumentácii sťažovatelia uviedli, že *„žiadosti, návrhy, príkazy a podnety príslušníkov Policajného zboru na prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa § 101 Trestného poriadku sú podľa bodu 15. písm. n) Zoznamu utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorý tvorí prílohu Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 16/2008 o vydaní zoznamu utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov označené stupňom utajenia VYHRADENÉ do jej začatia alebo do neudelenia súhlasu prokurátorom. V danom prípade však policajti po uplynutí určenej lehoty utajenia Príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov č. p.: PPZ-HCP-V-168/2013-BPNM3 zo dňa 07. 10. 2013 túto písomnosť neodkladne neprevidovali do registratúrneho denníka, nepridelili jej nové číslo z registratúrneho denníka, pôvodné číslo na utajovanej písomnosti neprečiarkli tak, ako je to uvedené v ustanoveniach § 5 Vyhlášky Národného bezpečnostného úradu č. 453/2007 Z. z. o administratívnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov.“*

V trestnom konaní, v rámci ktorého bol vydaný príkaz zo 7. októbra 2013 a príkaz z 9. októbra 2013, nemajú sťažovatelia ani procesné postavenie svedka napriek tomu, že z obsahu príkazu z 9. októbra 2013 je zrejmé, že v ňom proti nim boli použité i informačno-technické prostriedky, ktorými sa výrazným spôsobom zasahuje do ich základných práv a slobôd predovšetkým práva na súkromie. Príkaz z 9. októbra 2013 bol sťažovateľom doručený 11. októbra 2013 a tento deň sťažovatelia považujú aj za začiatok plynutia dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti. S ohľadom na uvedené sťažovatelia nemôžu

ústavnému súdu predložiť, resp. uviesť žiadne bližšie skutočnosti týkajúce sa použitia informačno-technických prostriedkov, ako napr. označenie príslušného súdu, ktorý vydal príkaz na ich použitie, čo znemožňuje aj označiť porušovateľa nimi označených práv v treťom rade a spisovú značku príkazu z 9. októbra 2013.

Sťažovatelia ústavný súd taktiež požiadali o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému v sume po 10 000 € v súvislosti s nezákonným postupom a rozhodnutím – príkazom zo 7. októbra 2013, s ktorým súhlasil prokurátor krajskej prokuratúry 8. októbra 2013 v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: UHCP-78/NJ-S-2011, s nezákonným rozhodnutím – príkazom z 9. októbra 2013 vedeným pod č. k. Kv 2/12-148 a nezákonným použitím informačno-technických prostriedkov, pretože uvedenými nezákonnými rozhodnutiami a postupmi bolo závažným spôsobom zasiahnuté do základných práv a slobôd sťažovateľov, čo už nie je možné napraviť, a preto samotné vyslovenie porušenia základných práv a slobôd sťažovateľov nepostačuje.

Na základe uvedeného sťažovatelia ústavnému súdu navrhli, aby vydal nález, v ktorom vysloví, že základné právo sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy bolo príkazom zo 7. októbra 2013 a príkazom z 9. októbra 2013 porušené a zruší uvedené príkazy, taktiež že základné práva sťažovateľov podľa čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 13 listiny a práva podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru boli „*súhlasom, resp. príkazom Krajského súdu... na použitie informačno-technických prostriedkov sp. zn... zo dňa...*“ porušené, zruší uvedený súhlas, resp. príkaz, zaviazá odporcov, že sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť každému zo sťažovateľov finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov konania na účet ich právneho zástupcu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia v predmetnej veci namietali porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy príkazom zo 7. októbra 2013 a príkazom z 9. októbra 2013, ako aj bližšie neurčeným rozhodnutím o použití informačno-technických prostriedkov. K porušeniu označených práv sťažovateľov malo dôjsť v dôsledku toho, že

- príkaz zo 7. októbra 2013 je nezákonný, pretože obsahuje abstraktnú formuláciu označenia vecí, ktoré mali byť prehliadkou zaistené, ktorá policajtom umožnila vykonať prehliadku aj po dobrovoľnom vydaní týchto vecí,
- policajti pri realizácii príkazu zo 7. októbra 2013 vstúpili aj do priestorov, ktoré užívajú iné spoločnosti v ňom neoznačené, a vizuálne tieto priestory skontrolovali,
- policajti aj po dobrovoľnom vydaní vecí označených v príkaze zo 7. októbra 2013 skontrolovali uvedené priestory a ich vybavenie, resp. príslušenstvo a prezreli aj zakladače iných spoločností, pre ktoré sťažovateľka vypracúva účtovníctvo, napriek tomu, že v súlade s § 104 ods. 1 Trestného poriadku k vykonaniu prehliadky vôbec nemalo dôjsť,

- príkaz z 9. októbra 2013 je nezákonný v podstate z obdobných dôvodov ako príkaz zo 7. októbra 2013.

K namietanému porušeniu označeného práva príkazom zo 7. októbra 2013 a príkazom z 9. októbra 2013

Ešte pred tým, ako sa ústavný súd začne zaoberať materiálnou stránku veci, je vždy povinný preskúmať procesné náležitosti sťažnosti. Z toho vyplýva, že iba v prípade, ak sťažnosť spĺňa všetky zákonom ustanovené formálne náležitosti a predpoklady, sa ňou môže ústavný súd zaoberať aj z hľadiska jej vecnej stránky. Jedným so základných pojmových znakov sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ako prostriedku ochrany ústavou (alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou) zaručených základných práv alebo slobôd je jej subsidiarita. To znamená, že sťažnosť možno spravidla podať iba vtedy, ak sťažovateľ ešte pre jej podaním vyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práva poskytuje. V opačnom prípade je sťažnosť neprípustná.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre.

Podľa ustanovenia § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podávanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre je nadriadený prokurátor oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre). Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Ústavný súd uznáva opakovaný podnet podľa zákona o prokuratúre ako účinný prostriedok ochrany základných práv vrátane tých práv, ktoré uplatnili sťažovatelia (m. m. IV. ÚS 330/04, I. ÚS 186/05).

Vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie sú oprávnení podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Ústavný súd v predchádzajúcich konaniach opakovane vyslovil právny názor, že vynechanie tejto inštitúcie v sústave orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen zistiť skutočnosti, ktoré tvrdia sťažovatelia, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok postupu príslušného orgánu činného v prípravnom konaní (I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05).

Ústavný súd zotrváva v súlade so svojou doterajšou judikatúrou na tom, že sťažovatelia sú pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinní vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie sú oprávnení podľa osobitných predpisov (napr. III. ÚS 152/03).

Z uvedeného vyplýva, že sťažovatelia sa preskúmania zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s realizáciou príkazu zo 7. októbra 2013 a príkazu z 9. októbra 2013 mohli domáhať prostredníctvom v zákone o prokuratúre im poskytnutých prostriedkov nápravy (podnetu, opakovaného podnetu a ďalšieho opakovaného podnetu). K preskúmaniu možnosti porušenia práv sťažovateľov príkazom zo 7. októbra 2013 a príkazom z 9. októbra 2013 by ústavný súd mohol pristúpiť až v prípade, ak by ani po vyčerpaní im dostupných účinných prostriedkov nápravy nedosiahli ochranu nimi označeného práva. Právna úprava sťažovateľom totiž poskytuje dostatočné záruky a možnosti na uplatnenie ich práv v prípade preukázania, že postup policajtov vybočoval z medzí príslušnej zákonnej úpravy.

Keďže v danom prípade sťažovatelia uvedeným spôsobom nepostupovali, ústavný súd dospel k záveru, že v tejto časti ich sťažnosť pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany ich základných práv nie je prípustná, a preto rozhodol o nej (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde a § 31 a nasl. zákona o prokuratúre) tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

K namietanému porušeniu označeného práva bližšie neurčeným rozhodnutím súdu vydaným v súvislosti s použitím informačno-technických prostriedkov

Podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde každá sťažnosť (návrh), o ktorej má ústavný súd konať, musí obsahovať označenie, proti komu návrh smeruje a akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, resp. označenie zásahu, ktorým k porušeniu základného práva alebo slobody malo dôjsť, s tým, že ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v zákone o ústavnom súde, čo nie je prípadom sťažovateľov.

Vzhľadom na formulované zákonné požiadavky na náležitosti sťažnosti, na všeobecne dostupný vzor sťažnosti (v odbornej tlači alebo na internete, aj keď toto nie je v danom prípade relevantné), na nespochybniteľnú informovanosť sťažovateľov a ich právneho zástupcu o náležitostiach sťažnosti v súvislosti s podaniami na ústavnom súde dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť nespĺňa zákonné požiadavky na náležitosti sťažnosti, najmä čo sa týka určitosti petitu (sťažovateľ neoznačil orgán verejnej moci, ktorý základné práva sťažovateľa mal porušiť, t. j. neoznačil, proti komu sťažnosť smeruje), preto ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (m. m. II. ÚS 33/03-16).

Záver

S ohľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľov pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2013